

czyż zwolnienia, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy w związku z art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, art. 12 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym i art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym, art. 31 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy oraz art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, mogą być przeznaczone na pokrycie tych wydatków w wysokości nieprzekraczającej 81 % wartości tych zwolnień.

§ 5. 1. Warunkiem uznania pomocy jako pomocy *de minimis* jest uzyskanie zaświadczenia wydanego przedsiębiorcy przez organ podatkowy, podmiot uprawniony do pobierania opłat na podstawie odrębnych przepisów albo podmiot udzielający pomocy.

2. W celu uzyskania zaświadczenia przedsiębiorca przedstawia informację o dokonaniu wydatku ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych w ciągu 30 dni od dnia jego dokonania.

3. Występując o wydanie zaświadczenia, przedsiębiorca przedstawia:

- 1) uzyskane zaświadczenia o pomocy *de minimis* otrzymanej w okresie obejmującym bieżący rok kalendarzowy oraz dwa poprzedzające go lata kalendarzowe albo oświadczenie o nieskorzystaniu z pomocy *de minimis* w tym okresie;

2) informacje o każdej pomocy innej niż *de minimis*, jaką otrzymał w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych oraz na dany projekt inwestycyjny, z którym związana jest pomoc *de minimis*;

3) oświadczenie, że nie jest przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

§ 6. Pomoc nie może być udzielona, jeżeli przedsiębiorca otrzymał pomoc inną niż *de minimis* w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą lub tego samego projektu inwestycyjnego, a łączna kwota pomocy spowodowałaby przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy określonej w przepisach mających zastosowanie przy udzielaniu pomocy publicznej innej niż *de minimis*.

§ 7. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 30 czerwca 2014 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2007 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*

497

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 2007 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na szkolenia pracowników niepełnosprawnych

Na podstawie art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.¹⁾), pomocy, w formie refundacji kosztów szkolenia osób niepełnosprawnych,

zwanej dalej „pomocą”, o której mowa w art. 41 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾), zgodnie

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 44, poz. 422, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 63, poz. 440, Nr 94, poz. 651 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 144.

z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 20, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 128), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji”.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona na szkolenia:

- 1) specjalistyczne, przez które rozumie się szkolenia, o których mowa w art. 2 lit. d rozporządzenia Komisji;
- 2) ogólne, przez które rozumie się szkolenia, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia Komisji.

§ 2. Pomoc może być udzielana, jeżeli są spełnione łącznie warunki określone w rozporządzeniu.

§ 3. 1. Pomoc jest przeznaczona na finansowanie następujących kosztów szkolenia:

- 1) wynagrodzenia osób prowadzących szkolenie;
- 2) wynagrodzenia tłumacza języka migowego albo lektora dla niewidomych lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej ruchowo zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;
- 3) kosztów podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia;
- 4) kosztów podróży przewodnika lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;
- 5) kosztów zakwaterowania i wyżywienia osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia oraz tłumacza języka migowego albo lektora dla osób niewidomych;
- 6) kosztów usług doradczych, związanych z danym szkoleniem;
- 7) kosztów obsługi administracyjno-biurowej stanowiących wydatki bieżące związane z realizacją szkolenia;
- 8) kosztów wynajmu pomieszczeń związanych bezpośrednio z realizacją szkolenia;
- 9) kosztów amortyzacji narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby szkolenia, z wyłączeniem narzędzi i wyposażenia zakupionych w ramach wsparcia ze środków publicznych w okresie siedmiu lat przed realizacją szkolenia;
- 10) kosztów materiałów szkoleniowych.

2. Pomoc jest przeznaczona również na pokrycie wydatków obejmujących koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, do wysokości sumy kosztów określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, dotyczą tylko czasu faktycznego uczestnictwa w szkoleniu i nie mogą obejmować czasu, w którym pracownik produkował towary lub świadczył usługi.

§ 4. 1. Wielkość pomocy na szkolenia w przypadku małych i średnich przedsiębiorców nie może przekraczać:

- 1) 55 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń specjalistycznych;
- 2) 90 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń ogólnych.

2. Wielkość pomocy na szkolenia w przypadku przedsiębiorców innych niż mały lub średni nie może przekraczać:

- 1) 45 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń specjalistycznych;
- 2) 70 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń ogólnych.

3. Za małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się przedsiębiorcę w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141).

4. Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego, jak i szkolenia ogólnego, które nie mogą zostać wyodrębnione w celu ustalenia wielkości pomocy na szkolenia, przyjmuje się maksymalną wielkość pomocy w wysokości określonej dla szkoleń specjalistycznych.

§ 5. Przedsiębiorca może uzyskać pomoc, o której mowa w § 1 ust. 1, jeżeli wartość tej pomocy brutto na jedno szkolenie nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 1 mln euro.

§ 6. Pomoc, o której mowa w § 1 ust. 1, może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnej wielkości pomocy określonej w § 4 ust. 1 i 2.

§ 7. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2008 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2007 r.